

Dette sker, uden at der i Sverige i mindste Maade er indtraadt Forvirring i Landets Styrelse; tværtimod er Folkets Flertal i høj Grad tilfreds med, at der er kommet et Flertal og en Regering, som ville holde op med den stadige Forøgelse af Militærudgifterne.

Angaaende det Forslag, som den højtærede Minister har stillet om at nedsætte Bevillingen til Torpedobaade og i Stedet derfor føre en Del af Bevillingen over paa Artillerimateriel, siger den højtærede Minister, at vi lægge Haanden paa Nedsættelsen og sige: Bordet fanger, men at vi ikke ville være med til Forhøjelsen. Ja, den Polemik og den Udtryksmaade tror jeg, den højtærede Minister har arvet fra Højre, der anvendte den i Aarene 1900—1901 mod det daværende Venstreflertal, som ogsaa paa den Maade lagde Haanden paa Nedsættelser, som Marineministeren foreslog, uden paa nogen Maade at ville tilsikre ham at være med til det, som han regnede for nødvendigt som Compensation for disse Nedsættelser. Den højtærede Minister har ved at stille dette Forslag tilkendegivet, at han kan undvære 300,000 Kr., og naar han har gjort det, kan han ikke vente andet, end at vi øjeblikkelig sige Ja dertil. Naar den højtærede Minister derefter siger, at disse 300,000 Kr. vil han anvende til noget andet, og at han har en Ordlyd i Forsvarslovene til Begrundelse af, at han har Lov til at gøre det, saa betvivler jeg ikke, at han har Lov dertil, men vi have sandelig ogsaa Lov til at sige Nej dertil. I øvrigt forekommer det mig besynderligt, at den højtærede Minister, der jo dog maa have kendt disse Ideer med Hensyn til Bevillingens Anvendelse, ikke har fremsat dem paa Finanslovsforslaget i den Form, han nu ønsker det ordnet. Er den højtærede Forsvarsminister pludselig kommen i Tanker om, at en anden Plan er bedre? Det er besynderligt, men det synes at indtræde ikke ret sjældent, at Militæretaten een Tid følger nogle Planer og saa pludselig forandre de dem og ville have andre Planer gennemførte, og jeg synes, at det er højt beklageligt, at den højtærede Minister stadig er til Rede, naar saadanne Foranstaltninger ønskes.

Jeg maa endnu gøre en Bemærkning om et af de Forbehold, som ere tagne af Flertallet, og hvorom den højtærede Minister udtalte sig nu, det er det Forbehold, der angaar nogle Bevillinger til Officersforeninger, Biblioteker og andre Fællesformaal indenfor Afdelingerne baade paa Krigsministeriets og Marineministeriets Bud-

get. Her har Udvalget taget Forbehold, og den højtærede Minister har dels i Udvalget, dels ogsaa her antydnet Villighed til at forhandle om disse Spørgsmaal. At der kommer en anden Ordning end den, der er foreslaaet af den højtærede Minister, er jo en Nødvendighed. Det tror jeg ogsaa den højtærede Minister vil erkende, thi det var ikke passende, saaledes som Regeringen oprindeligt havde stillet sig, nemlig at den overfor alle de civile Ætaters Embedsmænd strøg alle Foreningstilskud, men derimod opretholdt Tilskud overfor de militære Ætaters Foreninger. Jeg tror, at den højtærede Minister ved en Lejlighed har sagt, da han var bleven gjort opmærksom paa det upassende i dette Forhold, at Ætaterne selvfølgelig skulde blive stillede lige. Om nu den højtærede Ministers Kærlighed til Officersforeningerne medfører, at ogsaa de civile Foreninger bevare deres Tilskud, eller om man vil følge Finanslovs-kommissionen og stryge dem saavel for de militære som for de civile Foreninger, aner jeg naturligvis ikke, da jeg ikke kender den højtærede Ministers Planer, men mellem anden og tredje Behandling ville vi jo komme til Klarhed derover.

Endelig vil jeg gerne gøre en Bemærkning i Anledning af Spørgsmaalet om Udførelse af Arbejder i Danmark eller i Udlandet. Der gjorde jo den højtærede Forsvarsminister i Anledning af en Bemærkning af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der klagede over Bestillingen af 1,500 Pistoler i Udlandet, den Bemærkning, at det var hans Forgænger, Forsvarsminister Krabbe, der havde bestilt dem, og idet den højtærede Minister sagde dette med det overmaade uskyldige Udtryk, som hans Ansigt undertiden kan antage — thi den højtærede Ministers Ansigt kan antage alle Slags Udtryk —, i samme Øjeblik gjorde den højtærede Forsvarsminister med Hænderne denne vaskende Bevægelse, som man undertiden gør, naar man skal fralægge sig noget. Men hvordan er nu Forholdet i denne Sag? Der foreligger en Oplysning for Finansudvalget i 1909—10 om disse Spørgsmaal. Finansudvalget spurgte, hvorledes de paa Finansloven fremsatte Bevillinger vare tænkte anvendte, og hvorledes man tænkte Bevillingerne anvendte, efter at den daværende Regering havde foreslaaet dem nedsatte med 6 Mill. Kr. Forsvarsminister Krabbe fremsender da en længere Skrivelse, hvori han gør Rede for, hvorledes man havde tænkt sig at anvende det oprindeligt, altsaa af den Regering, hvoraf den nu-